

[P. N. Petersen (Røje).]

lige udvikling er Østifternes Husmandskreditforening inde i, hvad der fremgår af den omstændighed, at panteantallet i regnskabsåret 1948—49 er gået tilbage med 396 panter, og det skyldes udelukkende de lave vurderingsgrænser.

Jeg takker altså den højtærede arbejds- og boligminister for det foreliggende lovforslag, men jeg frygter for, at det ikke vil virke tilstrækkeligt efter hensigten. Det er imidlertid mit håb, at det gennem den udvalgsbehandling, som jeg hører skal finde sted, vil være muligt at nå et bedre resultat, end forslaget i øjeblikket er udtryk for.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbo):

Jeg takker de ærede ordførere for socialdemokratiet, venstre og det radikale venstre for tilslutningen til lovforslaget, selvom sidstnævnte ordfører var meget reserveret med hensyn til forslaget rækkevidde over for husmandskreditforeningerne. Jeg beklager, at den ærede ordfører for det konservative parti ikke har kunnet gå ind på forslaget, idet jeg dog noterede mig, at den ærede ordfører sagde, at han ikke var altfor villig — det må altså betyde, at der dog er en lille rest af velvilje tilbage.

Det, som jeg har tilsluttet med dette lovforslag, er et forsøg på en ajourføring, og det er muligt, som den ærede ordfører for det radikale parti var inde på, at denne ajourføring ikke er tilstrækkelig, men da vi, efter hvad jeg nu hører, skal have en udvalgsbehandling, er jeg selvfølgelig klar til at drøfte spørgsmålet dér, jeg tror i det hele taget, at denne sag i særdeleshed egner sig til en udvalgsbehandling, og jeg skal gerne medvirke til, at vi kan få en frugtbar forhandling dér.

Må jeg blot sige med henblik på afdøde indenrigsminister Kjær, som jeg satte umådelig megen pris på, og som også på dette område med megen dygtighed varetog de herhenhørende interesser, at såvidt jeg husker, var forholdet det, at hans forslag oprindeligt ikke var tilfredsstillende for rigsdagen, men at rigsdagen gik videre, end indenrigsministeren foreslog. Det nævner jeg blot, for jeg tror, det er rigtigt at erindre sig det, og skulle rigsdagen, i nærværende tilfælde dette høje ting, mene, at vi skal gå videre med hensyn til forhøjelse af lånegrænserne for husmandskreditforeningerne, er jeg villig til en forhandling derom.

Jeg takker altså de ærede ordførere, som har udtrykt velvilje, også den ærede ordfører for det konservative parti, som altså dog har udtrykt en betinget velvilje.

Bækgaard: Det ærede medlem hr. Korsgaard betvivlede, at det var betimeligt at forhøje vurderingsgrænserne med 50 pct., og han gik her ud fra forholdene for kreditforeningen i Viborg. Nu er det en bekendt sag, at kreditforeningen i Viborg er meget forsigtig i sine dispositioner, og det har den altid været. Måske er grunden til, at der er blevet etableret flere kreditforeninger i Jylland, den, at denne forening altid har disponeret så forsigtigt.

Jeg synes, at i dette tilfælde, er der god grund til at lægge mærke til prisstigningen, sådan som den har fundet sted i de senere år. Her kan man så sige, at det måske er Viborg kreditforening, som det ærede medlem hr. Korsgaard er repræsentant for, der ikke rigtig følger med, for prisstigningen ligger over de 50 pct. For Jylland — for hele landet er det lidt mere — ligger salgsprisen for gårde 57,7 pct. over ejendoms-skylden og prisen for huse 71,5 pct. over. Det tyder ikke på, at man med de 50 pct. er kommet for højt op. Jeg mener i det store og hele, at vi, som det også tidligere er udtalt, skulle se at få sat grænsen således, at husmandskreditforeningerne kan bevare det område, som de er baseret på at betjene, og så synes jeg ikke, at man er kommet for højt op.

Jeg synes også, at denne sag kan ses fra en anden side end den, det ærede medlem hr. Korsgaard ser den fra, udfra Viborg kreditforenings forhold. Det gælder jo ikke alene om at være forsigtig og passe på, men også om at betjene folk med de midler, de har brug for for, i det hele taget at komme i besiddelse af en ejendom, og så er det et spørgsmål, om man ikke kan være for forsigtig med udlån. Hvis man nemlig holder sig på så lav en grænse, at der skal megen anden kapital til for at kunne komme i besiddelse af en ejendom, så glider udviklingen i retning af, at det bliver staten, man skal søge til for at få købene finansieret, og det tror jeg nu ikke er så heldigt. Jeg tror, at vi også skal se lidt på den side af sagen i stedet for udelukkende at se på forsigtigheden.

Chr. J. Hansen: Det ærede medlem hr. Bækgaard udtalte i sit første indlæg, at han ikke var sikker på, at det var så uheldigt med en konkurrence mellem de to kreditforeninger. Jeg må dertil for mit vedkommende sige, at jeg har ikke noget imod, at der er en vis konkurrence; jeg ser sådan på det, at man må søge at finde frem til en sund konkurrence, og at det ikke stadigvæk skal være modstående interesser,